Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31290
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

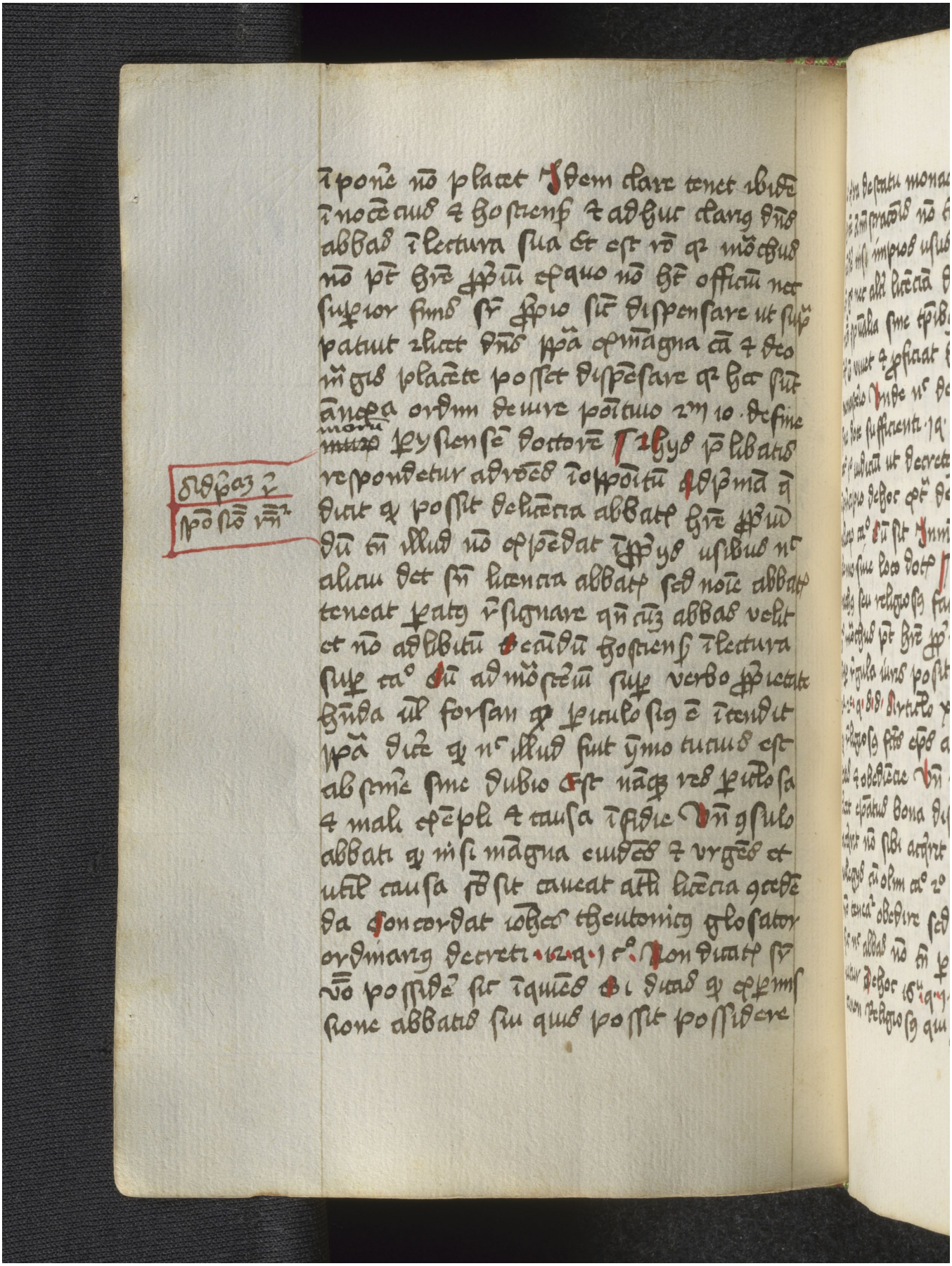

ī ponē nō placet Idem clare tenet ubi de
ī nocē cuius et hostiens et adhuc clarius dnus
abbas ī lectura sua et est rō qr mōchus
nō pt hīre ppīū et quo nō hē officū nec
superior fimus sr ppio sic dispensare ut sup
patuit licet dnus ppā et magna cā et deo
mīgis placete posset dispēsare qr hec sunt
anexa ordīm de iure positivo 2m 10. de fine
monū Pysiensē doctorē Ad hys p libatis
respondetur adversis ī oppositū Ad primā q
dicit q posset deliberare abbatē hīre ppīū
dū tn illud nō exprēdat ipsis usibus nr
aliter det sīn licentia abbatis sed nolit abbatis
teneat patri resignare qn cūiz abbas velit
et nō ad libitū Secūdū hostiens ī lectura
sup ta dū admōstrēt sup verbo ppīcitate
hūda ut forsan qr periculosū ē ī tendit
ppā dicē q nr illud fuit ymo tutius est
ab sīmē sine dubio est nāqz res pīcuosa
et mali exēpli et causa ī fidie Vnū gsulo
abbati q nisi magna cūdēs et vrgēs et
util causa ēt sit caucat alti licētia petēdē
da Concordat iohēs theutonicus glosator
ordīnarius decreti 16. q. 1 c. Non dicatis sr
nō possīdē sit ī quēs Ad 1. dicēdū q expīmis
sione abbatis sīn quibus posset possidere

Ad pas ī
spōsīō vīī